

[Justitsministeren]

Som jeg nævnte ved førstebehandlingen sidste år, er jeg ikke et sekund i tvivl om, at det vil være forbundet med et ganske betragteligt merarbejde, hvis der f.eks. på Justitsministeriets område skulle føres sådanne postlister.

SF's tanker om en generel, tvungen postlisteordning giver også anledning til nogle vanskelige afgrænsningsproblemer med hensyn til, hvilke oplysninger en postlisteordning kan omfatte. Det havde vi lejlighed til at redegøre nærmere for i forbindelse med udvalgsbehandlingen af forslaget tidligere. Lad mig bare henvise til Retsudvalgets spørgsmål nr. 6 i forbindelse med det tidligere lovforslag.

En lang række af de postkategorier, som forskellige dele af den offentlige forvaltning modtager, vil være helt klart undtaget fra retten til aktindsigt. Det gælder f.eks. henvendelser om enkeltpersoners private forhold, f.eks. private økonomiske forhold. Om mange henvendelser må man også sige, at der er tale om et betydeligt antal, der mediemæssigt er ganske uinteressante. Det vil f.eks. gælde en lang række standardmæssige meddelelser fra borgerne, f.eks. betaling af licens og tilsvarende. På begge de områder, man nævner her, tjener det efter min opfattelse ikke noget fornuftigt formål at påtvinge den offentlige forvaltning at etablere en udgiftskrævende postlisteordning.

Jeg synes også, at man skal sige, at der ikke i den gældende lovgivning er noget som helst til hinder for, at en myndighed af egen drift udfærdiger postlister. Det kan man gøre, hvis man beslutter det. Hvis en kommune beslutter sig for det, kan man gøre det. Det er helt frivilligt, f.eks. for kommunerne, om de vil indføre postlister, og i givet fald på hvilke områder og i hvilken form. Vi ved, at flere kommuner allerede har indført postlister, og det er flere steder sket i et samarbejde med den lokale presse. Det er efter min opfattelse den rigtige måde at gøre det på, at man altså lokalt tager stilling til, om man vil have sådanne postlister og også har en adgang til at kunne gennemføre det, og oven i købet her, som sagt, hvor det nogle steder er sket i samarbejde med mediernes.

Derfor er det vores opfattelse, at en postlisteordning, som foreslået her af SF, ikke er noget, som vi lovgivningsmæssigt skal påvinge hverken kommunerne eller den statslige administration, men overlade det til en frivillig afgørelse for de enkelte, om de vil indføre det eller ej.

Lissa Mathiasen (S):

Som det allerede er blevet nævnt, er det en genfremsættelse. Jeg skal derfor nøjes med at gentage vores positive holdning over for tankgangen om at skabe størst mulig åbenhed om den offentlige forvaltning. Samtidig vil jeg godt henvise til, hvad der fra Socialdemokratiets side blev sagt ved den tidligere førstebehandling den 18. januar 1990, Folketingets forhandlinger 1990-91, 1. samling sp. 4797.

John Vinther (KF):

Også her skal jeg redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning til lovforslaget, da vores ordfører ikke kan være til stede.

I den konservative folketingsgruppe mener vi, at tiderne ikke har ændret sig så afgørende det seneste år, at der ligefrem er grund til, at vi skulle ændre standpunkt i forhold til sidste år. Dengang afviste vi lovforslaget, og det gør vi også i dag. Jeg skal ikke gentage alle de praktiske indvendinger, som justitsministeren allerede har fremført, men i stedet blot konstatere, at vi ligesom for et år siden mener, at det er en voldsom administrativ og dermed også økonomisk byrde at påføre alle offentlige forvaltninger og i sidste ende altså også skatteborgerne. Vi finder det i orden med den nuværende retstilstand, hvor man efter offentlighedsloven, som alle partier bakkede op, lokalt kan indføre ordningen med postlister, såfremt man måtte ønske dette.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er et interessant billede, der tegner sig af SF i dag. Det kniber med at få øje på et helheds-syn. Det er ikke mere end 1½ time siden, at SF havde et forslag, hvor man gav udtryk for, hvor bange man var for at holde liv i den mindste, overflødige administration. Det synspunkt kan ikke siges at være gjort gældende i denne sag. Tværtimod, det er dog det mest bureaukratiske forslag, man overhovedet kan forestille sig.

Jeg har derfor en god idé til forslagsstillerne i dag. Jeg vil anbefale, at man i SF's folketingsgruppe prøver en 3 måneders tid at føre postlister for hvert enkelt medlem, over hvert eneste stykke papir, der kommer til medlemmerne derhjemme og her i Folketinget. Når man så har prøvet det de 3 måneders tid, så ved man lidt om det virkelige liv i den offentlige sektor, og så kan man nok bedre udtale sig. Det vil